

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/17945.**

Benyújtás dátuma: **2021-12-30 20:04**

Parlex azonosító: **1F4C5UF40001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mikor kapnak megfelelő mennyiségű és minőségű XXI. századi ismeretet a magyar agrároktatásban résztvevők?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az aki.gov.hu oldalon 2021. év végén megjelent „Az agrárszakképzés szerepe a munkaerő-utánpótlásban, 2020 – AKI Agrárközgazdasági Intézet,„ című kiadvány vegyes képet mutat a 2020. évi és valószínűleg a 2021.évi agrár oktatás minőségéről:

„Intézményi háttér

Magyarországon jelenleg 162 olyan intézmény működik 285 feladatellátási hellyel, amelyben középfokú agrárszakképzés valósul meg. A Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal által kezelt Szakképzési Információs Rendszerből származó 2021. februári adatok szerint a 162 intézményben összesen 16 885 diák tanult valamilyen agrárszakképzési területen. 2013 óta folyamatos csökkenés volt megfigyelhető az intézmények számában, 2018-hoz képest 2021-ben 15-tel kevesebb agrárszakképző iskola működik az országban. Az agrárszakképző intézmények száma 2013–2021 között összesen 79 intézménnyel csökkent.”

A tanulmányból látható, hogy még mindig jelentős hatással van a családi hagyomány a szakma választásakor:

„A felmérésben részt vevő tanulók 32,1 százaléka esetében az egyik vagy mindkét szülő jelenleg a mezőgazdaság, az élelmiszeripar vagy az erdészet területén dolgozik. A tanulók 42,9 százalékának családja folytat valamilyen mezőgazdasági tevékenységet otthon, azaz a tanulók nagy részének

közvetlen tapasztalatai vannak a mezőgazdasággal kapcsolatban (41. ábra).

Az agrárgépész, a mezőgazdasági vagy az erdészet és vadgazdálkodási ágazatokban tanuló diákok között nagyobb azoknak az aránya (33-46 százalék), akiknek a szülei szintén az ágazatban dolgoznak, mint a környezetvédelem (vízgazdálkodás), élelmiszeripari, földmérés vagy kertészet és parképítés ágazatokban tanulók körében. Az egyéb, nem agrárszakmában tanuló diákok ötödének dolgoznak a szülei az agrárágazatban (42. ábra)."

Viszont lesújtó képet fest az Önök által sokszor túlzóan hangoztatott (és valóban fontos) szakma iránti elköteleződés a fiatalok szemében:

„Miközben a tanulók csaknem 44 százalékának családja folytat valamilyen mezőgazdasági tevékenységet otthon, 10 százalék alatt maradt azok aránya, akiket szülei példája sarkalt mezőgazdasági szakma választására (45. ábra). Az iskolaválasztást befolyásoló tényezők fontossága a tanult szakma szerint eltérő. A személyes érdeklődés az erdészet és vadgazdálkodás, illetve a mezőgazdaság ágazatokban tanulók körében a legmeghatározóbb, 83,9 és 81,9 százalékuk jelölte meg ezt a választ. Az iskola befejezése utáni jó munkalehetőség reménye leginkább a földmérési szakmákat (78,5 százalék), legkevésbé a mezőgazdasági szakmákat (42,4 százalék) tanulókat motiválta az iskolaválasztásban. ”

Véleményem szerint a legrosszabb helyzet pont a jövő generációjának elengedhetetlen témákban van:

„Az ágazatok között jelentős a különbség az erőgépezérlő rendszer, az e-mezőgazdaság és a precíziós gazdaság ismeretének tekintetében. Az agrárgépész és a mezőgazdaság ágazatokban hallottak ezekről a legtöbben, míg a kertészet és parképítés, földmérés és egyéb, nem agrárszakma tanulói közül a legkevesebben. Az erőgépezérlő rendszer tekintetében még kiemelkedő az erdészet és vadgazdálkodás ágazatban tanulók ismerete. Az időjárás-állomás fogalmának ismerete sokkal egységesebb az ágazatok között, 70,5 százalék és 64,7 százalék között van a környezetvédelem, agrárgépész, földmérés, kertészet, erdészet és mezőgazdaság ágazatokban. Az élelmiszeripari ágazatban és az egyéb, nem agrárszakmát tanulók közül hallottak erről kevesebben, 54,3, illetve 51 százalék (54. ábra).

Jelentős különbségek mutatkoznak a talajinformációs rendszerre, a hozamtérképre, a helyspecifikus tápanyag-gazdálkodásra, valamint a távérzékelés és térinformatikára vonatkozó kérdések esetén. Az agrárgépész és mezőgazdaság ágazatok tanulói közül rendelkeznek a leg- többen az említett fogalmakkal kapcsolatos tudással, míg az élelmiszeriparban és az egyéb, nem agrárszakmában tanulók a legkevesebben. A földmérés ágazat a legtöbb vonatkozásban középen helyezkedik el, azonban az ezen a területen tanulók közül ismerik a legtöbben (74,7 százalék) a távérzékelés és térinformatika fogalmát (55. ábra).

A nem ágazatspecifikus technológiák nem mutatnak érdemi különbséget az ágazati bontásban, rendkívül nagy különbség van azonban a technológiák ismerete között. Míg a mesterséges intelligenciáról minden ágazatban a diákok legalább 60 százaléka állította, hogy tudja, hogy mit jelent, addig ez az arány 25 százalék alatt marad a felhőalapú IKT-rendszer és a big data analitika esetében (56. ábra).”

Az külön kérdés számomra, hogy milyen információk alapján hoz operatív döntéseket a magyar agrárkormányzat. Az Országgyűlés Mezőgazdasági bizottsága elé rendszeresen egy év késéssel érkezik meg az agrárgazdaság helyzetének elemzése, míg a generációmegújulás alapját képző agrároktatási tanulmány is egy évet késett.

Kérdezem Önt:

Mikor kapnak megfelelő mennyiségű és minőségű XXI. századi ismeretet a magyar agrároktatásban résztvevők?

Budapest, 2021. december 30.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes

Demokratikus Koalíció